

Publicerad 2021-11-15 12:54 av Taleptox

ur Under regnbågens halvmåne

Vindens brus

Jag hörde din röst genom vindens brus

Full av visdom var den och solens ljus

Du sken upp hela rummet minsann

Du mitt brustna hjärta så innerligt vann

”När man blir äldre blir man rå”

Sa du och åt mig log så retligt då

”Blir det något bättre av det?” undrade jag

Och fortsatte ”Står det i någon naturlag?”

”Att man blir cynisk och rå som äldre människa?”

Jag sa ”Är det så himla klokt och hjärtligt bra?”

”Jag är för gammal för att ge dig ett svar”

Sa du och gick din väg som en riktig karl

”Din fru tycker att man ska vara rå mot män”

Sa jag och frågade om han hade det på känn?

”Har du erfarenhet av det, hur du det tog?”

”När hon blev rå mot mig vår relation den dog”

Sa han och lämnade sedan klokt rummet

Och han sa ”Sluta genast med det där dumma flummet”

”Ty dikta det kan du inte och ingenstans kommer det att leda”

”Annat än att ge en massa själsligt lidande och sveda”

Ledsen och förnedrad jag blev över detta råa omdöme

Och undrade om han haft sin hustru som föredöme?

Taleptox Skrev

Den 20211115

<+>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taleptox med Poeter.se id #224224 innehar upphovsrätten